

Befriade.

Israeliterna lämnar livet i Egypten för löftet om ett rikt och bördigt land.

2 Mos 3:8

Därför har jag stigit ner för att befria dem från egypterna och föra dem från Egypten till ett land som är rikt och vidsträckt och som flödar av mjölk och honung,

Men vägen till löfteslandet blir en lång ökenvandring. Livet i Egypten var väl inte det bästa, men där hade man mat, kläder och hus att bo i. Här ute i öknen saknas det mesta. Ändå kan Nehemja beskriva Guds omsorg om sitt folk så här:

Neh 9:21

I fyrtio år sörjde du för dem i öknen

så att de inte saknade något.

Deras kläder slets inte ut,

och deras fötter svullnade inte.

I Egypten var man fångar under Faraos makt, beroende av hans välvilja. I öknen är man fångar under Guds makt och beroende av hans välvilja. Faraos makt var krävande och kvävande. Guds makt är givande och stärkande. Kanske behöver vi också befrias från sådant som har eller försöker få makt över oss. Tiden före jul kännetecknas av materialism, konsumism och överflöd. Vi behöver vara eller bli befriade från detta för att leva ett enklare liv beroende av Guds omsorg. Ett enklare liv, men inte lättare. Vi lämnar allt men behöver inte sakna något på vägen mot vårt löftesland, himmelen.

Sven-Olof